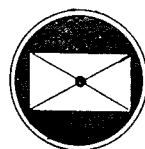

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT

FOR FRIMERKESAMLERE

Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENS DAL

Redaksjonens adr.: Postboks 46, Høvik

NR. 11

NOVEMBER 1952

11. ÅRG.

NOEN ORD OM "NORGESKATALOGEN 1953"

Av O. Th. Urdahl.

Som sedvanlig er «Norgeskatalogen» både hva gjelder utstyr og trykk fin-fin. Den viser det høye nivå som filatelen i Norge har nådd, og skiller seg ikke ut fra tidligere utgaver i så måte.

Det er imidlertid et par ting som jeg vil nevne. Det må imidlertid ikke oppfattes som kritikk, slik er det nemlig ikke ment, men bare som råd til overveielse.

Først og fremst fargebetegnelsene. Det ser her ut som en vanskelig kan finne konsise og rammende betegnelser.

For eksempel nr. 8, 4 skill. I forrige utgave sto det:

I. Grønnblå i nyanser.
Lys grønnblå er sjeldnere.

II. Grønnlig blå i nyanser.

I den nye utgave står det:

I. Blå i nyanser.
-Utpreget dypblå og grønnblå er sjeldnere.

II. Blå i nyanser.
Lys grønnblå er sjeldnere.

Sammenlikner en så katalogene 1947 og 1949 har en igjen noe annet. Det ser ut som om en famler litt når det gjelder fargeangivelsene.

Enda mer kan usikkerheten komme til å gjøre seg gjeldende når en ser fargeangivelsene i nr. 24, pl. III, hvor det nå står:

- a) Lys ultramarin.
- b) Matt ultramarin.

Samtidig har en under nr. 20, pl. I, a) betegnelsen Blek ultramarin, og b) Matt blå.

Det skulle synes naturlig at en snart fant fram til en mer konsis og bestemt fargeangivelse, så den så lite som mulig varierte fra utgave til utgave. Jeg tror at tiden kanskje kunne være inne til å gå over til de samme betegnelser som nå nyttes i Sverige. En visste da straks hva det mentes med matt og blek, nemlig at den inneholdt henholdsvis svart og hvitt. Fargens styrke angis med tall. I stedet for betegnelsen Lys ultramarin ville en så for nr. 24, pl. III a, antagelig ha Blek ultramarin 2—3.

For nr. 37's vedkommende synes jeg det er gjort en unødvendig endring. Den tidligere plate I er ført opp som plate II, og omvendt. Hvorfor er denne endring gjort?

Det kan vel neppe bevises at rekkefølgen av de to plater er annerledes enn tidligere angitt, og selv om dette kunne skje, var det ingen skade skjedd om en hadde beholdt rekkefølgen. Personlig er jeg innvil det foreligger bevis for det motsatte, overbevist om at rekkefølgen i tidligere kataloger var riktig, da overensstemmelsen mellom nr. 36 og 37 uten hvit linje er iøynefallende. Jeg mener at oppgraveringen av nr. 36 er skjedd i to tempi: Først posthornbøylen, og dernest linjen mellom bøylen og schallstykket.

Under nr. 48 er henvist til Norsk Filatelistisk Tidsskrift, likeledes under nr. 53,

plate IV. Slike henvendelser er utmerket. De letter filatelistene betydelig og skaper et sammenheng mellom katalogen og tidsskriftet. De burde finnes ved hvert merke som har vært behandlet i tidsskriftet. Jeg er overbevist om at mange filatelister ville sette pris på disse henvisninger, og de ville gjøre katalogen enda mer uunnværlig. I den forbindelse vil jeg bare nevne Caspersens påvisning av forskjellige feltningsfeil i enkelte av typene i 52, plate III, hvor så mange filatelister typer feil. En henvisning til tidsskriftet ville her vært utmerket.

Ved nr. 61, plate II, må jeg påpeke en feil, som jeg for øvrig i forbigående har gjort merksam på tidligere i N.F.T. Det står nemlig: «— og som regel hvit linje under munnstykket». Det burde utgå, da det ikke er noe kjennetegn, idet den hvite linjen finnes også i plate I.

Jeg vil også peke på nr. 63 og nr. 69. Her står: «Det er konstatert 2 plater, som bare kan adskilles ved hjelp av vingetypene.»

Denne anmerkning synes jeg må virke irriterende på alle filatelister som ikke kjenner forskjellen på de to plater. Enten burde anmerkningene strykes, eller så en kort forklaring med et par små klisjeer som viste forskjellen mellom de to plater. Særlig var dette på sin plass for nr. 69's vedkommende. Her er de to plater like lett å se forskjell på som mellom 77, I, og 77, II, bare at forskjellen ikke ligger i ving 5 som i 77, men i ving 1.

Til slutt vil jeg peke på en liten trykkfeil nederst på side 45: «Ark av 240 og 241». Dette skal formentlig være nr. 240 og 242.

Som jeg sa i begynnelsen vil jeg be om at dette ikke oppfattes som kritikk av komiteens arbeid, for slikt fortjener den ikke, men derimot fortjener den vår taknemlighet. Enhver vet at arbeidet med en slik katalog både er krevende og slitsomt. Jeg har bare villet peke på ting som jeg tror ville gjøre katalogen enda bedre.

O. Th. Urdahl.

DE FALSKE V-OVERTRYKK

Av Arnstein Berntsen.

For noen år siden har jeg skrevet utførlig om falske V-overtrykk på norske frimerker, og som bekjent har det hittil vært kjent 2 slike forfalskninger, den ene fremstillet i horisontale 20-blokker og den andre fremstillet i horisontale 5-striper, — i begge tilfelle på Norgeskatalogens nr. 272 — 50 øre løve med vannmerke. Sistnevnte forfalskning ble på nevnte måte også utført på 5 øre posthorn dyptrykk (forskjøvet overtrykk) og på 20 øre løve dyptrykk (omvendt overtrykk).

For en tid siden fikk jeg tilsendt en 6-blokk av førtsnevnte forfalskning fra en handler i Stockholm, som ba om ekspertstempling. Dette viser at de 2 helark av denne forfalskning, som i sin tid ble solgt til en ukjent person i Stockholm, nå er på markedet, og jeg tillater meg derfor å

rette en advarsel mot kjøp av 50 øre V med vannmerke som ikke er garantistemplert. Blokker og striper er forholdsvis lette å bestemme, men når det dreier seg om enkeltseksemplarer, kan det ha den største vanskelighet å konstatere ekte eller falsk.

For en ukes tid siden fikk jeg så en dag besøk av en ung dame, som ville be om ekspertstempling av «noen frimerker, som hun hadde fått av en venn under krigen, og som skulle være verdifulle». Hun la foran meg: 5 stk. 5-striper av 50 øre V med vannmerke, 1 stk. 5-strip 5 øre V med forskjøvet overtrykk, og 1 stk. 5-strip av 20 øre med omvendt V-overtrykk. Alt var falsk, og jeg kjente objektene igjen som forfalskning nr. 2 — hvor alle er laget i horisontale 5-striper. Jeg har foreløpig ikke kunnet få rede på noe mer i denne

sak, men jeg skal foreta en del undersøkelser for muligens å kunne bringe på det rene om falskneren Strand fremdeles har et lager som han forsøker å omsette. I alle tilfelle vil jeg herved tillate meg å advare mot kjøp av ovennevnte ting som ikke har et kjent garantistempel.

For ordens skyld gjentar jeg her at de ca. 192 kjente 20 øre med omvendt V-overtrykk som er ekte, har O.F.K.s eller mitt garantistempel, og at de 100 kjente 5 øre med forskjøvet V-overtrykk alle skal ha O.F.K.s stempel. Alt annet må betraktes som forfalskninger. — Angående 50 øre V med vannmerke tror jeg nok at de fleste ekte er stemplet også av O.F.K. eller meg, men her kan det også forekomme andre garantistempler som er ekte nok. De bør dog i de fleste tilfelle kontrolleres, spesielt hvis det er utenlandske stempler. Og dette siste bevises kanskje best av *den 3. forfalskning av 50 øre V med vannmerke*, som jeg her skal omtale:

For noen måneder siden fikk styret i Oslo Filatelistklubb seg tilstillet 2 stk. 20 øre løve med V-overtrykk fra en samler i Wien. Han spurte kort og godt hvilket som hadde ekte overtrykk, og hvilket som hadde falsk overtrykk. Han hadde kjøpt *en komplett ubrukt serie* fra et auksjonsfirma i Wien, men da han overfor dette firma bemerket at de stemplede eksemplarer som han selv hadde, var forskjellige fra de ubrukte eksemplarer som han nå hadde kjøpt, svarte firmaet at *det var samlerens eksemplarer som var falske*.

O.F.K.s styre overlot meg å ta meg av saken, og etter en del brevveksling ble det klart at auksjonsfirmaet hadde mottatt merkene fra en mann som skulle stykke ut sin samling, men jeg fikk ikke rede på hvem mannen var, — det var en umulighet for auksjonsfirmaet å finne dette ut «så lenge etter at salget har funnet sted». Saken er imidlertid helt klar med hensyn til forfalskning, idet V-en er ca. 1,5 mm kortere enn den ekte «Ludlow-V» (se avbildning). Alle verdier var også tatt ut av dypprykk-utgaven, unntatt 3-øren som var tatt fra 1909-utgaven i boktrykk.

Etter den foreliggende korrespondanse er det grunn til å tro at samleren i Wien får sine penger tilbake. Serien er stemplet «falsk» og returnert til ham, men det viser seg her hvor lite til og med et auksjonsfirma i utlandet vet om disse ting, når det som i dette tilfelle kan mene at

nevnte typisk falske serie skulle være ekte — og på den annen side at vedkommende samlers ekte merker skulle være falske.

Sistnevnte forfalskning er lett å oppdage for norske samlere, idet V-ens størrelseforskjell er iøynefallende, men det kunne kanskje være grunn for dem til å advare sine utenlandske samlervenner som samler norske frimerker.

Oslo, oktober 1952.

Arnstein Berntsen.

Tryggve Grans Nordsjøflyging 1914.

Så får vi vite — 38 år etter at begivenheten fant sted — at der likevel var post med Tryggve Grans fly da han gjorde det første hopp over Nordsjøen. Nå var det bare ett brev, og både avsender og mottaker var noe — eksklusive. Det er H. Thrap-Meyer, Oslo, som har gjort denne oppdagelse og han skriver:

Da Nordsjøflygingen fant sted 30.7.1914 ble der som spesiell kurerpost sendt et brev fra lord Northcliff til kong Haakon. Dette brev var frankert og stemplet med regjeringens spesielle poststempel (30.7. 14 a.m.). Major Tryggve Gran bragte det umiddelbart etter avsluttet flyging til slotet i Oslo. Dette er det eneste brev som ble postalt behandlet og sendt med Nordsjøflyet.

Oslo, den 11. september 1952.

Riktigheten av ovenstående bekreftes.

Tryggve Gran (sign.)

Den som nå hadde *den* konvolutten.

Stempler.

M. Rene Van Rompay, Begijnendijk, en kjent belgisk samler som interesserer seg meget for de klassiske norske merker, har forelagt for tidsskriftet et eksemplar av Oscar 2 skill., avstemplet med det belgiske gitterstempel 14 (Antwerpen). Under dette kan man skimte bokstaven «A» i et norsk stempel. Merket er fotografert, men det lar seg dessverre ikke gjøre å lage en skikkelig klisje. — Hvis noen av våre lesere er i besittelse av usedvanlige stempler på våre tidligste utgaver, ber vi dem om å sette seg i forbindelse med tidsskriftet.

Intendent Paul Heurgren går av som det svenske postmuseums styrer.

Under flera år har jag i min egenskap av föreståndare för Postmuseum i Stockholm haft mycken kontakt med norska filatelister och Postmuseet i Oslo. Av denna anledning är jag tacksam för att, då jag snart avgår med pension från min museitjänst, få taga i anspråk ett utrymme i Eder typografiskt sett förnämliga ävensom utmärkt redigerade tidskrift.

Mycke gladdede det mig, då norska filatelister exponerade norska frankotecken i vårt museum. Det var, så vitt jag vet, första gången som ett lands filatelister fyllde en hel utställning i ett annat land med enbart det egna landets frimärken, hel-saker, hela brev och motivsamlingar sammanställda av enbart inhemst material. Men varför skulle ej denna form av frimärksutställningar kunna upprepas? Varför skulle ej till exempel nästa år kunna hållas en dansk frimärksutställning i Norge, en svensk i Danmark, en norsk i Finland och en finsk i Sverige? På så sätt skulle efter få år varje nordiskt lands frimärken ha visats i samtliga nordiska länder. Island har jag ej nämnt. Men så vitt jag vet, finnes ej i detta land någon större filatelistförening.

När sedan, som jag hoppas, alla omtalade utställningar gått av stapeln, kunde man samla sig till en samnordisk frimärksutställning i t. ex. Göteborg, som väl bland de större städerna i Norden är den stad, som ligger mest centralt.

Denna min idé om nordiska frimärksutställningar lämnar jag åt Norges energiska och initiativrika filatelister att föra vidare. Skulle tänkta kostnader för sådana utställningar avskräcka, vill jag säga, att de behöva ej bli så stora. Om vid varje tillfälle användes omkring 100 ramar med plats för 9 frimärksblad av normal storlek i varje ram, behövs ej heller så stora utrymmen. Och med omkring 900 frimärksblad bör man kunna ge en fyllig bild av ett lands filateli.

Norsk filateli önskar jag mycken framgång under kommande år. Och jag tackar hjärtligt mina personliga vänner inom norsk filateli, herrar Berntsen, Stensdal och Ulleberg för visad gästfrihet.

Här ber jag också att få rikta ett varmt tack till min vän och kollega, chefen för Postmuseet i Oslo, E. Tommelstad, för ett synnerligen angenämt och givande samarbete under flera år. Han har inom ett mycket begränsat utrymme ypperligt ordnat de norska posthistoriska samlingarna. Och hans medhjälpare på det filatelistiska området, ingenjör B. Engesgaard, har elegant och sakkunnigt monterat samma museums samlingar.

Paul Gerhard Heurgren.

Bytteforbindelser.

Fortegnelser over dem som ønsker bytteforbindelser i Nederland, Frankrike og Sveits ble overlevert til de respektive lands representanter på kongressen i Utrecht, og det ble lovet at de skulle ta seg av saken. Den franske representant. M. Berthelot, uttrykte noen skepsis og sa at de franske samlere, på grunn av bestemmelsene om import og eksport av frimerker i Frankrike, ikke var særlig interesserte i bytte. — Redaktøren vil sette pris på å høre om noen har fått anmodning om opprettelse av bytteforbindelse i henhold til disse lister.

MER OM NORGE NR. 36, 37 OG 38

Av Carl H. Werenskiöld.

I min artikkel i nr. 5 av dette tidskrift nevnte jeg at typenes antall er «muligvis 400, hva jo ville svare til to dobbeltspalter av 200 klisjeer hver». Dette er vistnokk ikke riktig, av flere grunner, og jeg forsøkte å foreta en rettelse, men var dessverre for sent ute, da artikkelen allerede var trykt. Rettelsen kom imidlertid med i den tilsvarende artikkel i «Posthorn» (juli 1952) med følgende ordlyd (i oversettelse): «Alt dette tyder på at typenes antall sikkert er langt over 200, antakelig 300, hva jo ville svare til tre plater à 100 klisjeer hver. Dette er basert på sannsynlighetsberegninger med nr. 37 II og 38 merker i min samling.»

Norges Frimerker 1855—1924, side 98, opplyser at Chr. Johnsens trykkeri i denne første periode trykte bare ett ark (100 merker) ad gangen (en opplysning jeg dessverre hadde glemt for øyeblikket). Ifølge dette skulle tanken om dobbeltplater for disse utgaver bortfalle.

Og så kommer vi til sannsynlighetsberegningen for å bestemme hvor mange enkeltplater ble brukt. Prinsippet i denne beregning kan best belyses ved et eksempel. La oss si vi har funnet 100 typer av en viss (hypotetisk) utgave og har satt disse inn i albumet som en typesamling. Så får vi fatt på en ansamling av, la oss si, 100 merker av samme utgave. La oss enn videre tenke oss at disse 100 nye merkene inneholder 80 forskjellige typer og 20 innbyrdes typedubletter. Vi gir oss så i kast med sammenlikninger med vår typesamling. Vi kan nå tenke oss to typiske tilfelle:

- a. Alle de nye merkene finnes å være typedubletter av merkene i samlingen. Dette ville selvfølgelig tyde på at vår typesamling er komplett, eller ihvertfall på det nærmeste fullstendig.
- b. Halvparten av de nye merkene er typedubletter, mens den annen halvdel er nye typer. Dette skulle jo tyde på at vår typesamling er ca. 50 % komplett, og at det samlede antall av bestemmelige typer i dette tilfelle ville være ca. 200.

Dette kan reduseres til en enkel formel:

$$T = \frac{K(D + I)}{D}$$

hvor

- T = Samlet antall bestemmelige typer.
K = Kjente typer (i typesamlingen).
D = Typedubletter (blant de nye merker) ved sammenlikning med de kjente typer i typesamlingen.
I = Ikke-dubletterende typer (blant de nye merkene), dvs. nye typer i forhold til typesamlingen.

I førnevnte eksempler ville utregningen bli:

a. $T = \frac{100(80 + 0)}{80} = 100$

b. $T = \frac{100(40 + 40)}{40} = 200$

Her har vi regnet med typer, og har ikke tatt med de innbyrdes typedubletter blant de nye merkene. Dette er litt tungvint, da det krever en del unødvendig bokførsel. Det kan imidlertid påvises at man, uten nevneverdig innflytelse på resultatet, kan regne med samlet antall merker (blant de nye merkene) uten hensyn til innbyrdes dublettering. Merker av ubestemmelig type tar man ikke med.

Beregningen blir da for de førnevnte eksempler:

a. $T = \frac{100(100 + 0)}{100} = 100$

b. $T = \frac{100(50 + 50)}{50} = 200$

Hovedprinsippet her er at man sammenlikner to grupper av merker, nemlig:

- A. En nøye kontrollert (ingen dubletter) typesamling, og
- B. en ansamling av nye merker, eller en annen samlers typesamling.

Ved bruken av formelen må man da velge enten å regne med bare typer, eller med merker (uten hensyn til innbyrdes dublettering blant de nye merkene), som det vil passe best i hvert enkelt tilfelle.

Mine egne beregninger for å bestemme det sannsynlige samlede antall av typer i nr. 37 II ga følgende resultater:

- a. Typesamling 37 II sammenliknet med ny ansamling av merker T = 243
- b. Typesamling 37 II sammenliknet med typesamling 36 . T = 290
- c. Typesamling 37 II sammenliknet med typesamling 37 I T = 247
- d. 16 kjente typer i 16-blokk sammenliknet med 11 dubletter i typesamling 37 II (med 207 typer) T = 301

Gjennomsnitt T = 270

Med nr. 38 var resultatene som følger:

- a. Typesamling sammenliknet med ny ansamling av merker T = 276
- b. Ditto T = 304

Gjennomsnitt T = 290

Man må her være klar over at resultatene gjelder antall bestemmelige typer og ikke det samlede virkelige typeantall. Noen av typene (kanskje ca. 2 %) er jo så like at de ikke kan atskilles med sikkerhet, og av den grunn blir det vel også umulig å sette opp en helt fullstendig

typesamling. Invertfall tyder de utregne-
de resultater sterkt på at det samlede antall typer er 300 for nr. 37 II, og likeledes 300 for nr. 38, hva jo ville svare til bruken av tre enkeltplater i hver av disse utgaver. Inntil videre må vi gå ut fra at typenes antall er det samme i nr. 36, 37 I og 37 II.

Mine merker er nesten alle kommet fra ett hold som dubletter av større typesamlinger, og det kan godt tenkes at de ikke tilstrekkelig representerer de virkelige forhold med hensyn til typene. Jeg framsetter derfor de utregnede resultater uten krav på å ha ført noe avgjørende bevis, men mer som en anmodning til andre samlere med større materiale enn det jeg har rådet over, om å gjøre liknende sammenlikninger og beregninger, så at det samlede antall typer kan bli endelig fastslått.

Angående nr. 38 merkene med Bentse vannmerke I, vil jeg gjerne få nevne at disse må søkes blant de merker som er ubestemmelige med den våte vannmerke-
metoden, og disse bør man derfor underkaste en endelig undersøkelse med bensin. Det vanlige Moestue papir for denne utgave er gjerne tynt, noe gjennomiktig (mot svart bakgrunn) og løst eller av et noe loddent utseende under lupen, mens Bentse papir synes å være mindre gjennomiktig og noe tykkere og fastere.

ISRAELS FØRSTEDAGSBREV OG SÆRSTEMPLER

Av cand. phil. Wilhelm K. Støren.

Mens førstedagsbrev kom fullstendig i miskreditt her i Norge under krigen, har postverkene i en rekke andre land, deriblant alle de øvrige skandinaviske, opprettholdt denne ordning for de samlere som måtte ønske det. Den service postverket yter samlere har imidlertid her i Norden innskrenket seg til egne førstedagsstempler. Dersom samlerne også ønsket konvolutter spesielt framstillet for den spesielle utgave, måtte de kjøpe slike hos private firmaer som spekulerte i dette behov.

Israels postverk er jo ganske ungt, og fra første stund av har det forstått at førstedagsservisen var et felt hvor det kunne tjene noen ekstra skillinger, sam-

tidig som det kunne glede samlere. Når man imidlertid studerer denne servise nærmere, kommer man til det resultat, at inn-
tektene spiller mindre rolle for postverket enn det å kunne gi samlerne såvel kulturelle som filatelistiske opplysninger. Især det første. Og det er da også dette som har fått meg til å samle Israels førstedagsbrev og særstempler, til tross for at jeg forøvrig misliker denne form for samling.

I Israel utgis samtlige førstedagskonvolutter av postverket. Det offisielle stempel bærer de i form av postverkets varetegn, den springende hjort, et eller annet sted på konvolutten. Konvoluttene er forsynt med en tegning, bilde eller ornament,

ofte i flere farger. Den første konvolutten, som ble utgitt 16. mai 1948, er meget primitivt utstyrt, bare med et felt med innskrift som forkynner at det israelske postverk begynner sin virksomhet. Men senere er utførelsen mer kunstnerisk, og endel av konvoluttene kan vel trygt betegnes som vakre trykksaker.

Endel av motivene på konvoluttene er rent allegoriske, som f. eks. den frambrystende sol på den for uavhengighets-utgaven 1950 og festlysene på den for nyttårs-utgaven 1951. Men andre motiver gir interessante opplysninger om den nye staten med de store framtidsplaner, om dens utvikling og om jødernes historie. Konvoluttene for nyttårs-utgaven 1950 og for 1000 prutamerket 1952 viser de tolv stammers våpen, og hvor de forskjellige stammene holdt til. Da den første utgaven av den nåværende mynttypen utkom i 1949, ble førstedagskonvolutten forsynt med en avbildning av den erklæring som på samme tid bekjentgjorde at Israels innbyggertall hadde nådd den første million. Hvilket voldsomt tempo den jødiske ekspansjon har hatt vises godt på førstedagsbrevet i anledning av Tel-Avivs 40 års jubileum. Konvolutten viser et fotografi av en gruppe mennesker som overvårer høytideligheten da grunnstenen for byen ble lagt ned i ørkensanden. Idag er Tel-Aviv en by på ca. 200 tusen innbyggere! En liknende utvikling spåes på den konvolutten som ble benyttet da 500 pr.-merket, utkom, for den nye havnebyen ved Rødehavet, Elat innerst inne i Akab-bukten, der sydspissen av Negevområdet når sjøen. I nydelige farger vises de få husene som Elat dengang bestod av, mens man oppe i luften som et Fata Morgana kan se omrissene av fabrikkpiper og byg-

ninger i en vordende storby. Israelske ingeniører tumler bl. a. med planer om en kanal fra området ved Tel-Aviv til Elat gjennom Negevområdet. Konvolutten for propaganda-merket for uavhengighetslånnet i 1951 viser et eksempel på yemenitt-jødisk håndarbeid. Det var jødene i Yemen som ved «Operasjonen Flygende Teppe», en kjempemessig flytransport, ble immigrert i den nye staten. Førstedagsbrevet for Herzl-frimerket 1951 viser gammel og ny bygningskunst: Davidtårnet i Jerusalem og den nye kongressbygning samme sted, Convention Centre, hvor bl. a. den 23. sionistkongress ble holdt i 1951.

Når det gjelder stemplene, så er det bare unntaksvis benyttet spesielle førstedagsstempler. Hittil eksisterer 8 slike. Forøvrig er de ordinære poststempler brukt. Utstedelse av førstedagsbrev, dvs. salg av førstedagskonvolutter, finner bare sted ved bestemte postanstalter, for de fleste utgavers vedkommende er det skjedd i Jerusalem, Tel-Aviv og Haifa. Men enkelte utgaver med spesiell tilknytning til bestemte steder, som f. eks. Tel-Aviv-, Negev- og luftpostmerkene, ble stemplet på disse steder, henholdsvis Tel-Aviv, Elat og Lydda Aerodrome. Konvolutten som utkom i anledning president Weizmans 75 årsdag, ble foruten i Tel-Aviv også avstemplet første dag i Rehovot, hvor Weizman-instituttet for kjemi og landbruk ligger.

Det som kan volde vanskeligheter ved disse konvoluttene er at innskriften på dem vanligvis er bare på hebraisk, og selv spesialkatalogene bringer ingen oversettelse av de tildels interessante tekster.

I likhet med de nordiske land har Israel produsert en hel rekke spesialstempler, vesentlig for å minnes viktige begivenheter. Også disse avstemplingene gir en et godt innblikk i det liv og de stemninger som rører seg i den nye stat med det gamle folk. Når man betrakter alle disse stem-

plene og de begivenheter som har gitt støtet til dem, må man ta i betraktning den voldsomme utladning av nasjonale og religiøse følelser som fant sted da den årtusengamle drøm om gjenopprettelsen av den jødiske stat gikk i oppfyllelse.

Et av de første stemplene hilser velkommen alle de flyktningene som av engelskmennene ble plassert i konsentrasjonsleirer på Kypern fordi de forsøkte å overtre immigrasjonsbestemmelsene. Frihetskrigen satte også sitt preg på stemplene. Den første nasjonale frimerkeutstilling, Tabul, i Tel-Aviv, hadde foruten spesialstempel, også egne stempler for feltpostkontoret ved utstillingen. En merker forøvrig at landet fremdeles befinner seg i krigstilstand med naboene, for man finner spesialstempler for luftvåpnets dag, for forsvarsutstilling, for vervekampanje for forsvaret og for ungdomsbrigadene.

Men ikke bare slike nasjonale momenter spilte inn ved utstedelsen av særstemplene. En rekke av dem avspeiler også sionismens internasjonale karakter. Vi finner således skipsavstemplingen fra S/S Kedmah hvor den første verdenskonferanse for Israel Maritime Liga, særstempel fra Yad Mordkay, landsbyen som er oppkalt etter Mordekai Anilevitz, lederen for getto-opprøret i Warszawa — i anledning getto-opprørernes dag 3. mai 1951, og særstempel for verdenskonferansen for Kvinnenes internasjonale sionist-organisasjon i Jerusalem samme år. Noen av stemplene røber også at Israel tar sitt medlemskap i de Forente Nasjoner og dens underavdelinger høytidelig. Vi finner nemlig stempler både for FN's dag, for UNICEF og for Verdens Helseorganisasjon. Av stempler med religiøs bakgrunn kan nevnes det fra Har Zion i anledning av påskevalfarten til kong Davids grav, som ifølge tradisjonen ligger på toppen av fjellet med dette navn. Det finnes selvsagt også særstempler med temmelig søkt motivering, som f. eks. togstemplet for det ekstratog som ble kjørt fra Jerusalem til Haifa i anledning av åpningen av frimerkeutstillingen TABT i år.

Et stort frimerkefirma i Israel har utarbeidet konvolutter med spesielle motiver for hver av disse særavstemplingene, og utsmykningen på konvoluttene kan for en stor del bidra til å forklare den ofte utelukkende hebraiske tekst på stemplene. De som ikke benytter seg av disse kon-

voluttene, kan få kjøpt postverkets spesielle konvolutter for særstempler. Disse har ingen utsmykning, men bærer postverkets emblem, den springende hjort, i blindtrykk.

Særstemplene finnes hovedsakelig i to utførelser, som enkelt eller dobbelt stempel. I siste tilfelle minner de ikke så lite om våre maskin-båndstempler. Utførelsen varierer sterkt, fra virkelig førsteklasses graværkunst til temmelig simple saker som minner om gummistempler.

Jeg har i det ovenstående forsøkt å vise at en slik helsaksamling fra Israel bringer samleren en mengde opplysninger om den nye staten og gir en et innblikk i jødenes eldgamle historie. Selvsagt er det en stor fordel å ha kunnet samle dette helt fra begynnelsen av, men selv nå er det ikke så uoverkommelig å få tak i iallfall de fleste av også de første objektene. En katalog som Simon's Catalogue of Israel Stamps gir fullstendig opplysninger om dette stoffet for den som ønsker å gå i gang med en slik samling.

Forbundsnaalen

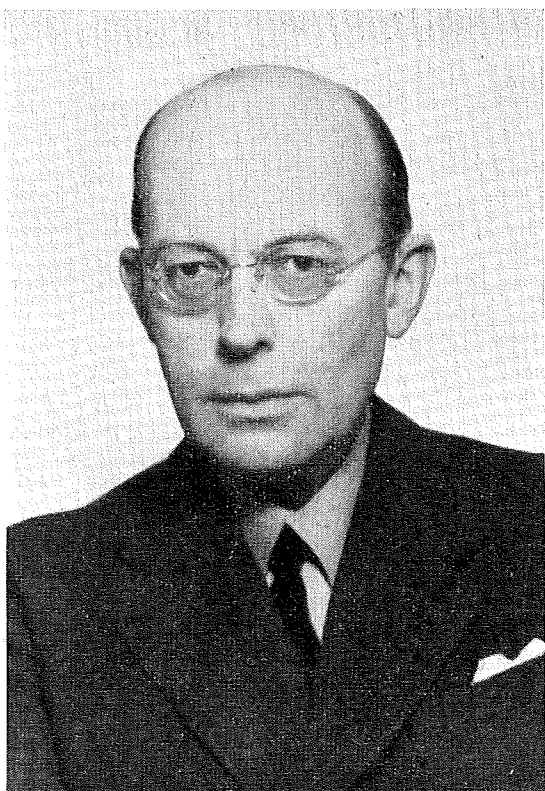
er nå ferdig. Den forelå til landsmøtet, og den ble meget vel mottatt. Alle som så den, uttalte sin glede over den pene utførelse og passende størrelse. Den er forarbeidet i sølv, og prisen er kr. 5.00.

Forbundsstyret henstiller til alle medlemmer å anskaffe seg dette vakre merke. Bestilles gjennom klubbene — eller direkte fra forretningsføreren i Bergen. Send med kr. 5.00 + porto 0.30.

Herr redaktør!

I siste nummer av Tidsskriftet gjengis et referat fra landsmøtet i Tønsberg, som ifølge oppsetningen synes å skulle være identisk med det referat som jeg i egenkap av landsmøtets valgte referent har sendt forbundsstyret. Jeg tillater meg derfor å be Dem gjøre leserne oppmerksom på at referatet er bearbeidet (redusert og supplert) av forbundsstyret, og at det er gitt en *sprog-drakt* som jeg *aldri* vilde signere. At referatet måtte forkortes ganske kraftig er opplagt, men det burde etter min mening vært anmerket, likesom man i dette tilfelle burde gjøre oppmerksom på *hvem* som har gjort det.

Arvid Skavang.

Johan Lyder von Tange, Bergen, fyller 60 år den 4. desember.

På den filatelistiske arena har von Tange alltid vært en beskjeden og tilbakeholden mann, og han ynder gjerne å si at han er «amatøren», den som gjerne vil bli fortalt, men som på grunn av ringe viten lite har å meddele.

Bak denne fasade skjuler seg imidlertid en av vårt lands aller største samlere og filatelister. Det er særlig stemplene på våre klassiske frimerker von Tange har kastet sin elsk på, og på dette område er han gudbedre alt annet enn amatør. For de norske stemplers vedkommende er hans samlinger et skattkammer som gjemmer mange klenodier og som vi mer alminnelige rekrutter udi filatelen nok gjerne skulle tatt en titt på.

von Tange er tilbakeholdende — men kommer noen hans sirkler for nær, sier han fra. Det kan av og til blinke farlig i brilleglassene, men solskinnet er heller aldri langt borte.

Vi ønsker ham til lykke med de 60 år og at de kommende i rikt monn må skjenke ham den samlerglede og den «amour» som han har for de klassiske merker.

st.

NORGE NR. 77 II

Av Herbert Mowinckel.

Jeg beskrev — med vedlegging av fotografi — i tidsskriftets nr. 9 for 1951 en variant av graveringstypen i Norge nr. 77 II, 10 øre, for å få brakt på det rene om der kunne påvises flere tilfelle av samme sort.

Varianten var tydelig nok, og merket for øvrig viste skader som åpenbart hadde sammenheng med typevarianten — tegn som tyder på et tilfelle som iallfall en viss tid gjenspeilet seg i framstillingen. Jeg ventet derfor en del meldinger om tilfellet. Men nei, taushet i tidsskriftet. Derimot har jeg fått *ett* brev om saken som jeg hermed tillater meg å offentliggjøre for ikke å la en kanskje interessant liten filatelistisk nyhet gå i glemmeboken, inntil man en gang i framtiden ofrer like stor iver på utgavene 1898—1909 som der nå ofres på f. eks. utgavene 1886—93:

«Her om dagen fekk eg tid til å pløyja igjennom mine Norge nr. 77 II. Der låg eitt i ein konvolutt for seg sjøl, og det klaffa framifrå med illustrasjonen og Dykkar skildring i Norsk F. T. nr. 9 for 1951. Det er stempla N(ES I HALLINGDA)L ? XI 01.

Sidan tok eg meg tid til å kika på heile hopen av 77 II, ca. 2000 stk., dei fleste med årstalet 00, 01 og elles føre eller etter dessa åra. Men ikkje eit einaste opendaga eg, heller ikkje noko som tydde på retusj, eller mindre eller større skade. So fyre gong eg hadde sett merka igjennom, hadde eg nok gått på jakt etter maken ogso, og då eg ikkje fann maken, slo eg meg vel til ro med at det var vel ein «tilfeldig fluelort» igjen.

Difor er eg glad for at De har funne maken, so eg kan setja merket inn som «nokke-for-seg-sjøl». Takk skal De ha! Har De høyrte om fleire som har funne eit slikt? — Hå meg finst det altso eitt av 2000 = $\frac{1}{2} \text{ ‰}$.

Beste filatelistiske helsing!

Eivind Fossheim.»

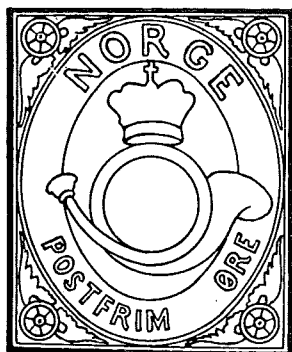
Ja, disse var ordene. Og spørsmålet blir om det er en sjeldenhet en har for seg her, eller om klisjeen har fått bli stående i fred i platen en tid. Jeg tillater meg der-

for på nytt å be samlere med beholdninger av 77 II å ta disse merkenes lille verdissiffer og ving 5 under lupen. Resultatet bør meldes til tidsskriftet, hvaenten det måtte bli positivt eller negativt, med oppgave over antall undersøkte, og tidsskriftet vil velvilligst, tør jeg gå ut fra, etter passende tid gi et sammendrag — for eksempel 25 000 gjennomgatte, x funnet.

Herbert Mowinckel.

R. P. S. L.

Disponent Jarle O. Stensdal er utnevnt til «fellow» av The Royal Philatelic Society, London.

For å lette studiearbeidet har tidsskriftet latt trykke ovenstående skjemamerke i ark à 10 merker. Arkene fås kjøpt ved henvendelse til forretningsføreren.

Studiearbeid -

Troms Filatelistklubbs utstilling «Nord-Skandinavisk Frimerkeutstilling» er nettopp avsluttet, og de som stelte med den er tilfreds.

Mange premier og høyeste utmerkelse fikk den kjente filatelist Arnold Schytte Ødegaard, Tromsø, for sine studier.

Filatelistiske studier er alltid på sin plass. En tenker ofte at disse gamle utgaver fra forrige århundre er utstudert, — både frimerker og dokumenter er godt undersøkt og nøyaktig gjennomgått. — Allikevel er her filatelister som finner nytt — nye felter for studium — som for eksempel herr Ødegards nye studieresul-

tater av Oscar-utgaven, platebeskrivelse av 2 øre 1886—93, rekonstruksjon av arkene samt en videre studie av Knudsens utgaver 1895/09. Vi kan her benytte anledningen til å komplimentere herr Ødegaard med hans utmerkelser.

Er her flere studiefelter? Ja — må en si. Ta 1863-utgaven hvor C. M. Henriksen har bearbeidet og studert «4 skill.» meget grundig, og herr Jellestad 24 skill. Men de andre verdier — 2, 3 og 8 skill. — er disse ferdige? Vi kan tenke oss — som andre før har gjort — at også disse verdier muligens har sekundære typer. Var det benyttet flere plater, flere plateoppsetninger? Det er mest sannsynlig at det var. Av 24 skill., opplag 420 000, fant J. Jellestad i alt 8 plater eller plateoppsetninger. Nå hadde både 2 skill. og 8 skill. større opplag enn 24 skill. Det er materiell som var til stede i ark, mange ark, som hjalp Jellestad. Men materiell i striper, blokker og ark er helst mindre for 4 skill. enn for de øvrige verdier. Av 3 skill. var det på utstillingen i Kristiania i 1924 én 39-blokk. Den viste variasjon i

den alminnelige typeoppsetning

1	2
3	4

Dette ble senere bekreftet av et helt ark (3 skill.) som ble studert. Vi heftet oss ikke i undertyper dengang.

Etter en stunds trykning er muligens trykkeren tvungnet til å skifte ut en klisjé, — en reserveklisjé settes inn. Da blir det en ny plateoppsetning. Fargen kan ha forandret seg under stoppen — blitt tykkere, seigere, — og en får et lettere eller tyngre trykk. Fargenyansene kan hjelpe til ved å skille settingene.

I denne utgave (1863) som er nevnt her, er 2 skill. vanskeligst, d. e. dårlig studiefarge og dyrt materiell. Derimot bør en hefte seg ved 8 skill., hvor materielltilgangen er litt bedre og fargen kanskje også lettere.

Vi hopper til Carl H. Pihls N. Y. konvolutt med 45 tiøresmerker fra 1886 og hans samarbeid med herr Werenskiold, N. Y. Den gir jo videre muligheter for å rekonstruere noen av disse vanskelige øremerker.

Si derfor ikke, kjære samler, at de gamle utgaver er ferdig. Les alt som er skrevet om den utgave du er interessert i — samle materiell — bruk fantasi og hjerne. Vi vil da komme videre. A. O.

LITTERATUR...

Handbok över Svenska Post- och Makuleringsstämplar. Utgitt av Sveriges Filatelist-Förenings Riksorganisation. — 396 sider.

Det er vanskelig å anmelde et så omfattende verk som dette når man ikke er spesialist på området: «Svenske post-stempler».

Etter en hurtig gjennomgåelse av verket må man imidlertid gi seg over på nåde og unåde og åpent innrømme at arbeidet er helt imponerende.

Papir, trykk, klisjeene, eller kanskje framfor alt tegningene til klisjeene synes førsteklases.

Komiteen har bestått av civilingeniør Curt Haij, Stockholm, direktør Carol Hallberg, Norrköping, kamrer David Palmér, Göteborg, direktør Hugo Sjöberg, Malmö, distriktssjef Filip Tillman, Stockholm, apotekare Axel Wigforss, Stockholm, samt øverste Herman Schultz-Steinheil, Stockholm, som formann.

Det skyldes vel ikke minst herr Schultz-Steinheils store innsats og interesse for de svenske poststemplene at verket er blitt en realitet.

Her i Norge har vi dessverre så vidt jeg kan forstå ikke folk som kan evne å bringe i stand noe liknende. Kanskje Forbundet burde søke om importlisens på øverststen?

Innvendinger av filatelistisk art kan jeg ikke komme med. For en nybegynner på området er det neppe helt lett å finne fram i boken til å begynne med. Jeg ville foretrukket en liten innledning foran i boken, som hadde lettet bruken av den og klargjort avsnittenes rekkefølge — istedenfor via registre bak i boken å finne et tabell på side 22 over stemplenes rekkefølge. Likeledes tror jeg boken ville ha vunnet ved en noe tydeligere markering av de enkelte avsnitt.

Dette er imidlertid rent uvesentlige innvendinger. Verket er stort og imponerende og anbefales på det aller beste. Alle specialsamlere av Sveriges frimerker bør skaffe seg boken.

T-L.

Har De abonnert på Håndboken?

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag omgående. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsikede referater kan ikke påregnes inntatt.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB

Medlemsmøte nr. 340 ble holdt i Maskinistforeningens lokale tirsdag 7. oktober 1952 under ledelse av formannen, Sigurd B. Johnsen. 19 medlemmer var til stede. Formannen åpnet møtet, og sekretæren leste referat fra forrige møte. Formannen meddelte at herr

Jørgen Stousland, Oslo, var innvotert som nytt passivt medlem. Videre refererte han en del ankommen post, meddelelser, bytteønsker m. v. De siste nummer av tidsskriftene var kommet og ble anmeldt av formannen.

Under «Eventuelt» meddelte herr Behrens at formannen var innvalgt som medlem av hovedstyret, og uttalte i den anledning noen anerkjennende ord til ham for hans interesse for klubben.

Auksjon til inntekt for festen ble holdt ved Arne J. Hansen, og deretter la salgslederen fram en del utvalgshefter. Møtet hevet kl. 22.

O. Jarl Hansen.

SANDNES FILATELISTKLUBB

Møte nr. 120 ble holdt i Sentralkafeen - Sandnes - torsdag 9. oktober kl. 20. Møtet var preget av utstillingsforberedelser — og på dette møte var det særlig pakking av tombolagevinster som sto på programmet. En hel del ble unnagjort, så det var en ganske

anselig haug da vi var ferdige. Ellers hadde vi for oss styrets forslag til statutter for klubbens orden «Den Gylne Gauken». Ordlyden av statuttene ble referert, og likeså ble det lagt fram forslag til ordenstegn, utarbeidet av gullsmed Christophersen. Ellers ble tiden for knapp til å gå i detalj med de enkelte punkter i forslaget, som må behandles på generalforsamling. — Det noe tynne frammøte fikk «Øvelse Høst» en del av skylden for.

Kolbein Arneson.

TØNSBERG FILATELISTKLUBB

holdt sitt 250. ordinære medlemsmøte i Tønsberg Meieris møtesal den 15. oktober, ledet av formannen, H. Wedel Jarlsberg. Han refererte en del innkommet post og sirkulærer, — minnet om utstillingen i Kristiansand i november og appellerte

til medlemmene om å kjøpe og bære forbundsmerket.

Kveldens gledelige overraskelse var Dram-

mensklubbens formann, ingeniør H. Sverdrup, som på kort varsel hadde laget et kåseri: «En cocktail om mangt og meget innen filateli». Cocktaillen inneholdt mange og rivende ingredienser, den var godt rystet, og tilhørerne fikk seg en livlig og interessant time i herr Sverdrups selskap. Wedel Jarlsberg kom med sin takk, som medlemmene sluttet seg til.

Under «Eventuelt» foreslo Sigurd Løkeberg at klubbens møte ble bekjentgjort også ved møteplakat. Dette ble vedtatt, og oppslag om framtidige møter kommer heretter i bokhandler Ivar Kjelbergs forretningsvindu.

Bjarne Herlin.

BERGENS FILATELIST-KLUB

Møte nr. 384, som var høstsesongens første hovedmøte, ble holdt i Tinghusets Kafé 18. september 1952, under ledelse av formannen, F. C. Svendsen. Til stede 38 medlemmer. — Formannen holdt en kort minnetale over avdøde I. M. Fredriksen, som for kort tid siden ble tildelt

klubbens 25 års nål. — Referat fra forrige møte ved Arvid Rønne. — Formannen redegjorde for juniorarbeidet og meddelte at junioravdelingen nå har 103 innskrevne medlemmer. — Årets nye kataloger ble nevnt, klubben har bestilt AFA, Zumstein og Yvert, og fått som gave Scott 1952 og Facit 1952. — 2 nye medlemmer ble anmeldt.

Fra utstillinger hvor våre medlemmer hadde deltatt, ble nevnt: I Monaco: Sig. Pedersen, bronse for Irland. Centilux: Sig. Pedersen, bronse for Irland. ITEP: F. Walter-Johannesen, sølv for Norge (Skilling Posthorn), og Sig. Pedersen, bronse for Irland; dessuten hadde disse to herrer også fått minnemedalje for sin deltakelse i Norkanfil, Tromsø.

F. Walter-Johannesen ga en kort redegjørelse om Håndbok-arbeidet. Det ble en del diskusjon i denne forbindelse og særlig om spørsmålet norsk kontra engelsk tekst. Formannen, arkitekt Schou, Finn Eide, Stensaker og Paasche hadde her ordet. — Etter møtet var det som vanlig selskapselig samvær og byttevirksomhet.

DRAMMENS FILATELIST KLUB

avholdt møte nr. 257 mandag den 13. oktober i Central Hotel. Formannen, ing. Sverdrup, ledet og ønsket medlemmer og gjest velkommen. — 3 nye medlemmer: herrene A. Nedberg, Th. Syvertsen og Bjørn Helliksen, ble ønsket velkommen i klubben vår. —

Referat fra vårt septembermøte ble opplest og godkjent. — Etterat formannen hadde gjennomgått en god del post, ble ordet gitt til aftenens kåsør, herr Ahlert Horn.

Herr Horn hadde gitt kåseriet sitt titelen «Hobbier omkring Hobbyen», og på en interessant og belærende måte ga han oss en orientering om noen av de mange hobbier som filateli kan trekke oss inn i. Han forklarte at når en skal montere frimerker på et ark, er det alltid hyggelig og morsomt å kunne forsøke å tegne opp en ramme omkring disse merker. Denne rammen skal, i tegninger, forsøke å gi opplysning

om de frimerker den omgir, på en slik måte at vi slipper å skrive det. Den første hobbyen som her melder seg, er selvfølgelig tegning. Man skal jo gjerne vite litt om hvem eller hva merkene forestiller, og kommer uvikkelig bort i historiske, geografiske, botaniske eller kulturelle studier. Vi kan fargelegge tegningene og må da helst ha litt kjennskap til fargeblanding. I forbindelse med tegning kan en forsøke seg i kunsten å skjære ut sjabloner, eller i linoleumssnitt prøve å få fram det vi vil rammen skal fortelle. — Dette var i korte trekk utdrag av noen av de mange sidehobbier til filateli som herr Horn kom inn på, og som han selv sa: «Forsøk selv, og dere vil finne glede i det.»

Bruddstykker av herr Horns samlinger ble iagt fram, og her fikk medlemmene i full monn anledning til å studere noen av de hobbier omkring hobbyen som han dyrker.

Samværet fortsatte utover aftenen med kjøp, salg og bytte av frimerker. — 34 medlemmer og 1 gjest overvar møtet.

EE.

STAVANGER FILATELIST-KLUB

Klubbens møte nr. 471 ble avholdt på Bondeungdomslaget 14/10 under ledelse av viseformannen, disponent Bernt C. Middelthun. Referat fra forrige møte ble godkjent. — Viseformannen gjennomgikk den nye Norgeskatalog med anmerkning om de viktigste prisstigninger.

Skipsreder Abr. Odfjeld hadde elskverdigst oversendt til dr. Berg sin flotte samling Venezuela-merker til demonstrasjon på møtet, og den vakte berettiget oppsikt. Viseformannen takket doktoren for demonstrasjonen og ba ham bære fram klubbens takk til skipsrederen for at vi fikk se denne samling. — Til slutt en mindre auksjon. Frammøtt 13 medlemmer.

Møte nr. 472 ble avholdt i vanlige lokaler under viseformannens ledelse.

Skreddermester Mathiesen, som i møte nr. 469 framkom med tanken om at medlemmene burde bidra til underholdningen med korte kåserier om sitt kjæreste land som samleobjekt, holdt et interessant kåseri om U.S.A.s merker. Hans store interesse for nettopp dette land kan utmerket godt forstås, da frimerkene avspeiler landets historie, og at merkene har vært godt underholdningsstoff for samlere. Herr Mathiesen har selv en flott samling, til tross for at han tidligere ble fristet til å selge en fyldigere samling og igjen begynte på ny frisk. — Viseformannen frambar en hjertelig takk for det vel utførte kåseri, og minnet om at andre også hadde anledning til å komme med kåseri om sitt kjæreste land.

En meget interessant artikkel om Norge 8 sk 8 fra Nordisk 1922 av o.r.sakfører Falck, leste så viseformannen opp.

Som gave til eventuelt underskudd på festen ble overrakt til festkomiteen et flott kunstnerisk tresnitt, personlig arbeid. Gaven ble mottatt med begeistring og vil bli utloddet. Hjertelig takk!

Til avslutning auksjon.

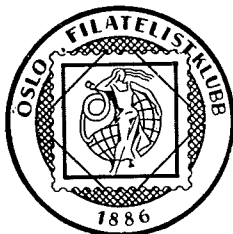
T. Frøyland.

HAMAR FILATELISTKLUBB

hadde årsmøte 27. oktober, ledet av formannen, Cato Gulbrandsen. Vi skal ikke trette med noen årsberetning, idet den faller nøye sammen med den oversikt klubben ga i siste nummer av N.F.T. Medlemstallet er i året økt med 5, til 31. Opptatt ble Kåre Bjerkvold, Stange. Gjennom byttelederen er det omsatt merker for kr. 691.68, antall merker som er tatt ut av fremlagte hefter er ca. 1550. Kontantbeholdningen er steget med vel 20 kroner, til 909. Beretning og regnskap ble godkjent uten bemerkninger. Valg: Hele styret ble gjenvalgt: Cato Gulbrandsen (formann), Erling Nordrum (varaformann), Ingv. Hanssen (kasserer), Reidar Wiger (sekretær) og Einar Bratvold. Varamenn: Per Omsted Kirkeby og Gunnar Jørstad. Som bytteleder etter Gunnar Fredheim, som nektet gjenvalg, valgtes Einar Bratvold. — Det ble besluttet å velge gruppeledere i Brumunddal, Løten og Stange. Styret ble gitt i oppdrag å sørge for at biblioteket ble supplert med nyere filatelistisk litteratur og tidsskrift. Det ble vedtatt å innby 5 juniorer til å delta i hvert av seniormøtene fremover. Etter forslag av Jørstad ble det vedtatt å forsøke å få opp til Hamar en ekspert til å holde foredrag om et spesiallemne, fortrinnsvis om norske merker. Det ble besluttet å bevilge det fornødne til anskaffelse av et lysarrangement over møtebordene. Festkomiteen fikk i oppdrag å legge opp til et festmøte i forbindelse med klubbens 10 års jubileum i 1953. — Etter møtet var de frammøtte samlet til det tradisjonelle kveldsbord på årsmøtene. *Reidar Wiger.*

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1326 ble holdt den 6. oktober 1952 i Oslo Handelsstand under ledelse av viseformannen, Tor Holtan, i formannens fravær. Til stede var 67 medlemmer og 2 gjester. — Referat fra forrige møte ble opplest og vedtatt. Medlem nr. 3, fondsmegler Hans B. Jeppesen var avgått

ved døden, og viseformannen lyste fred over hans minne.

Viseformannen ga følgende resymé av styrets behandling av Claus Daae-saken:

Claus Daae fikk etter en lang korrespondanse styrets brev av 16/5 med en siste henstilling om å ta et møte med styret eller å fremkomme med sine unnskyldninger, samtidig som han ble gjort oppmerksom på at han ellers ville bli suspendert eller endog ekskludert. — I brev av 22/5 fremkommer C. D. med nye graverende uttalelser mot styret og nye forvrengninger av sakene og *melder seg ut av klubben* med øyeblikkelig virkning. Etterat styret i brev av 15/6 med tilleggsskrivelser av 27/6 og 12/7 har forelagt saken for klubbens Råd, har styret fattet følgende beslutning: «Claus Daaes utmeldelse av 22/5 aksepteres under tvil av styret, som ønsker å presisere at Claus Daae ville blitt ekskludert om ikke utmeldelsen

var blitt innsendt. Styret vil underrette Norsk Filatelistforbund om forholdet.»

Viseformannen ga videre en oversikt over de lovendringer som vil bli foreslått på den ekstraordinære generalforsamling den 3. november d. å. Forslagene er utlagt hos styret.

Et sirkulære fra Norsk Filatelistforbund til forbundsklubbene med oversikt over vedtakene på landsmøtet i Tønsberg ble referert.

Rosenhavn bemerket i forbindelse med forslagene til lovendringer, at forslaget om endring av § 6 ikke kom fra Rådet, men fra ham.

Holtan meddelte at juniorgruppen nå hadde fått nytt lokale, og arbeidet bra. Han oppfordret medlemmene til å gi sin støtte. Videre refererte han en del nyheter, avisartikler samt bytteønsker. Han opplyste at det i Wien sirkulerte norske merker med falske V-overtrykk. Det dreier seg om hele sett av V-overtrykte merker. Styret hadde fått oversendt en prøve av disse.

Deretter kåserte I. I. Jacobsen over pris- og rasjonaliseringslovsforslagene. Han oppfordret til slutt medlemmene om å sette seg grundig inn i forslagene. — Viseformannen takket Jacobsen for at han hadde påtatt seg å orientere medlemmene om disse lovene, som — hvis de blir vedtatt — vil være av inngripende betydning for hele samfunnets struktur.

Til slutt var det gratislotteri.

Leiv A. Breche.

GRIMSTAD FILATELISTKLUBB

Møte nr. 175 ble holdt 3. september 1952 i Håndverkerforeningen. 13 medlemmer til stede. Formannen ønsket velkommen til en ny sesong. AFA 1953 ble lagt fram. Forslag om oppsetting av en motivsamling for klubben ble fremsatt. Dette arbeid skulle fortrinnsvis utføres av juniormedlemmer og materiale skaffes gratis blant medlemmene. Da ingen juniormedlemmer var til stede, ble saken utsatt. Forslag ble fremsatt om kjøp av Stanley Gibbons verdenskatalog i 3 bind, da det har vist seg umulig å skaffe Michel katalog som det tidligere var bestemt å kjøpe. Bare ett bind var kommet, og ingen beskjed om flere forelå. Det ble en del diskusjon om saken, da mange mente at Stanley Gibbons katalogen ikke passet så godt inn i våre forhold. Andre anbefalte katalogen meget sterkt, og et eksemplar ble vist fram. Paulsen ville i tilfelle klubben bestemte seg for kjøp av Stanley Gibbons, gi ett bind til klubben, slik at det bare ble å kjøpe 2 bind. Enden på visen ble at klubben vedtok å kjøpe Stanley Gibbons katalog. — En del post ble referert. En utlodning innbrakte kr. 13.50, og det ble en del kjøp og salg. Einar Staff Gundersen ble enstemmig opptatt som medlem. Møtet slutt kl. 21.15.

Møte nr. 176 ble holdt 17. september 1952 i Håndverkerforeningen. 13 medlemmer til stede. Post ble referert. Bl. a. forelå et lengre skriv om brannforsikring av frimerkesamlinger. Dette ga mulighet for en lengre diskusjon, og oppfattelsen av emnet var høyst forskjellig. Formannen anmodet sekretæren om å utarbeide et resymé av skrevet til neste møte. Byttevirksomheten var livlig, og en utlodning avsluttet møtet.

Møte nr. 177 ble holdt 1. oktober 1952 i Håndverkerforeningen. 11 medlemmer til stede. Referat ble opplest, og formannen ga så ordet til sekretæren, som ga en kort oversikt om brannforsikring av frimerker. En del ordskifte fulgte. Deretter fikk Kristensen ordet og ga en orientering om montasje av samlinger på en lett og oversiktlig måte på papir med fortrykk. Paulsen viste fram en tegneramme for opptegning av merkerammer på papir uten fortrykk. Formannen takket begge for innslagene og håpet at flere hadde noe å vise fram eller å fortelle om på neste møte. For øvrig hadde medlemmene en hyggelig bytteaften.

Møte nr. 178 ble holdt 15. oktober 1952 i Håndverkerforeningen. 11 medlemmer til stede. Post ble referert, bl. a. sirkulære fra Forbundet. Avsnittet om Håndboken reiste en livlig diskusjon. Flere av medlemmene som tidligere har abonnert på Håndboken, ville annullere dette hvis boken kom ut på engelsk. Det ble vedtatt å sende en henstilling om å la boken komme på norsk. Det var livlig bytting — og en utlodning avsluttet møtet.
Jac Bastrup Paulsen.

Meddelelse fra forretningsføreren.

Til alle juniormedlemmer!

Vet dere at forbundsstyret har satt en pris av kr. 5.00 — fem kroner — for et helt års abonnement på tidsskriftet?

Betingelsen er imidlertid at listen innsendes gjennom klubben — senest den 15. januar n. å. — ledsaget av kontingenten for dem som ønsker å ha bladet neste år.

Vær oppmerksom på dette — og få det ordnet før dere slutter av sesongen for iår.

Hilsen

Forretningsføreren.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 1.00. MINIMUM KR. 5.00.
Beløpet må innsendes sammen med bestillingen.

Til mine stempelsamlinger er jeg kjøper av Norge nr. 4, 8, 14, 18 og 10 øre stolpeskrift, nummer-, datum-, d/s-avstpl. og håndskrevne.
Johan Lyder von Tangen - Boks 50, Bergen.

Jeg er kjøper av Norge nr. 1 til min stempel-samling: nummer, datum, d/s-avstempl. og håndskrevne. Gir gjerne samme merke i bytte.
Johan Lyder von Tangen - Boks 50, Bergen.

Gammeltyske og Italienske stater kjøpes i god kvalitet. — *Arnstein Berntsen, Postboks 189, Blommenholm.*

Jeg er kjøper av Norge nr. 1 til min typesamling. Har også typet byttemateriale om det foretrekkes. — *Aage Biering, Riisalléen 34, Slemdal, Oslo.*

Ekspertisering av norske frimerker. Objektene behandles som vedtatt i N. F. Ekspertkomité's lover.

Arnstein Berntsen, Postb. 189, Blommenholm.
Autorisert av Norsk Filatelistforbund.

Bytteannonse på 30 ord koster n.kr. 5.00 i ubr. norske frimerker. (Opplag 3 000.)
Frimärksbladet Postimerki, Hangö, Finland.

Finnland: 200 forskj. n.kr. 7.50, 250 forskj. kr. 16.00. Øst-Karelen: 28 forskj. kr. 21.00. Prisliste og Finland spesialkatalog, 72 sider, kr. 2.00 i ubr. norske frimerker. — *Frimerkehandel Lauri Peltonen - Hangö, Finland.*

Se gjennom Deres dubletter: *Aasvær, Bodø Landsogn, Eidsfjord, Flaa, Fosnæs, Gamvåg, Gol, Kvindherred, Nordheimsund, Støt, Sørtjos, Underdal, Vangsnæs, Vardal, Vigøer, Volden* enring-stempler på røde merker søkes, kjøp eller bytte. — *Boks 53, Drammen.*

Br. merker etter Norgeskatalogen 1953 ÷ 15 % + porto. Nr. 2, 3, 4 a, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 14 a, 15 og 85. Ubr. nr.: 8 II, 10 (4 bl.), 16 II, 17 a, 17 b, 19 II a - III, 48 I, 48 II, 88 II, 92 b, 94, 114, 115, 116, 137, 138, 139, 140, 156, 157, 172, 174, 176, 178, 179, 181, 184, 186, 187, 194, 222, 229 til 232, 233 til 236, 246 I.

Dr. A. Berg - Stavanger.

Venezuela, samling eller bedre stykker, søkes.
Abr. Odjell - Minde, Bergen.

Send meg 100—150 forskj. stemplede frimerker fra Norge, og jeg sender samme antall og kvalitet fra Sverige, Danmark, Finland. — Bedre mot bedre. — *Folke Janson, Nygårdsgatan 9, Trollhättan, Sverige.*

Saml. Norge ubr., noen få br. Mange verdif. ting i pr. kval. Kat.verdi ca. kr. 1520, selges samlet for kr. 1000. — *Håvie, Maridalsv. 285, Oslo. Telefon 37 14 52.*

Air line labels: 100 different kr. 7.00, 300 dif. kr. 21.00. Air mail labels: 100 dif. kr. 7.00 - 6 booklets kr. 4.20. — *John Cormack, 75 Overstrand Mansions, London S.W. 11, England.*

En del eldre og yngre norske merker, brukt og ubrukt, tilbys etter Norgeskatalogen. Bl. a. V, O. sak, Solkors (kpl. sett Porto). Send mankoliste. Reell eksp. — *Filip Løvgren, Arendal.*

De må huske på å fornye abonnementet på tidsskriftet før året er ute. Kr. 12.00 kan innbetales på postgiro 692 68 eller innsendes til forretningsfører, *F. C. Svendsen - Sportsdepotet, Bergen.* — Obs! Gjelder det abonnement til utlandet, er det kr. 3.00 i portotillegg — kr. 15.00.

For Deres norske og svenske dubletter, også massevarer, gir jeg i bytte gode merker fra Europa, India, Australia, New Zealand, U.S.A. m. m. — *E. H. Hansen, Fredensgade 52, Aarhus, Danmark.*

Julegave? Deres utenlandske byttevenner vil sikkert sette pris på å få et abonnement på N.F.T. i gave. Det koster kr. 15.00 fritt tilsendt. — Bestill i dag!

Söker Skand., Island, giver, även ostämplat, Sydamerika, U.S.A., Engelska kolonier, Europa. Tager hela världen mot Sverige, Norge, Finland. — *Tage Lideen - Mosebacke 12 - Gnesta, Sverige.*

Önsker De å fylla hullene i Deres samling? Send meg Deres mankoliste — og jeg skaffer Dem de merker De mangler til rimeligste priser. — Önsker De å kjøpe eller selge på de store London-auksjoner? Jeg påtar meg «filatelistiske» oppdrag av enhver art. Betaling i Norge, etter avtale. *F. C. Moldenhauer jr., 82 Durley Ave. Pinner, Middx., England.*

FRIMERKER: Alle forskjellige: 200 Belgien kr. 4.00, 300 Danmark 25.00, 100 Island 20.00, 100 luftpost 8.00, 100 Japan 3.00, 200 Østerrike 2.50, 200 Ungarn 2.50, 1000 hele verden 8.00. Forlang prisliste. Ubrukte norske merker tas som betaling. — *P. S. SØRENSEN, Frimerkehandel, Herning, Danmark.*

SELGES: Flere tusen 1 - 3 - 5 - 10 og 20 øres merker fra tiden 1893—1903. — Dessuten par, 4-blokke og helark av følgende nr. i Norgeskatalogen 1951:

Alle nr. fra 314 til og med 348 og fra 359—382. *Førstedagsbrev* nr. 259, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 318, 319, 320 og 321.

Polmerker nr. 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, ubrukte og brukte, alle verdier.

V-merker nr. 261 til og med 292, ubr., alle verdier. *Roald Amundsens Polkort* med mange forskjellige merker stemplet «Polhavet».

Dessuten selges en samling av de *eldste japanske merker*.

Henv.: *W. BJERKE, Gyldenløves gate 13. Oslo.*

REDAKTØR

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

Da Jarle O. Stensdal fratrer sin stilling som redaktør av tidsskriftet fra 1. januar 1953, avrettes herved stillingen ledig.

Gjensidig oppsigelsesfrist 3 — tre — måneder innen 1. januar. Godtgjørelse etter avtale.

Den som eventuelt ansettes, må være forberedt på å underkaste seg tidsskriftets vedtekter, inn tatt på side 60 i nr. 3/1949.

Bergen, den 18. september 1952.

F. Walter-Johannesen.

BØKER ER DEN BESTE JULEGAVE

Et nytt Schaubek-album er en vakker bok.

Europa junioralbum, 5000 merker,	kr. 28.00
Hele verden » 6000 » »	32.00
Skandinaviens » 2100 »	
nydelig klembind	» 53.00
Nederland, nydelig klembind	» 31.00
Tillegg leveres til alle album, både nyere og eldre typer. Oppgi nummer.	

Og mangler De merker til å fylla Deres album — så har vi

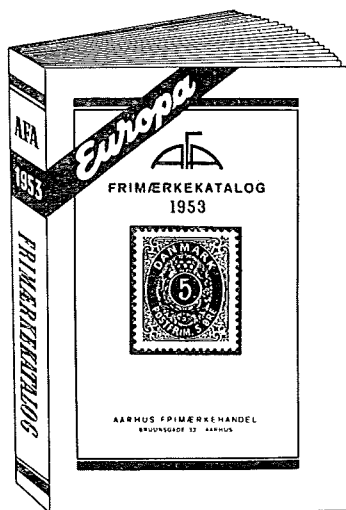
5000 forskjellige	til kr. 150.00
1000 Eng. kol.	- » 60.00
2000 Tyskland	- » 150.00
1000 Holland & kol.	- » 240.00

Alle forsendelser mot forskudd eller oppkrav. Porto ekstra.

GOD JUL!

T O R E G. S O L H E I M

Industrigaten 60 V I — Oslo.

Nå foreligger

AFA Europakatalog 1953

med 14 000 prisendringer fra siste års katalog og mange utvidelser. Den nye katalog er på 1088 sider med ca. 13 000 avbildninger. Heftet kr. 20.60, innb. i hellerret kr. 25.00 + porto.

AFA Skandinavienkatalog 1953

over skandinaviske merker med Grønland og DVI. 108 sider med 1000 avbildninger. Kr. 3.25.

Månedssbladet POPULÆR FILATELI bringer tillegg og prisrettelser til AFA katalogen, foruten rikt illustrerte frimerkeartikler og mange gode annonsetilbud. — Abonnement kan tegnes ved det norske postverk. Prøvenummer sendes gratis mot porto.

AFA kataloger fåes hos bok- og frimerkehandlere eller direkte fra

AARHUS FRIMÆRKEHANDL

Bruunsgade 33 — Aarhus — Danmark.

Fra vårt rikholdige lager av klassiske og moderne merker fra alle AFA landene ekspederer vi gjerne Deres ordrer til katalogens noteringer. Til framskredne samlere sendes gjerne utvalg i bedre merker etter mankooliste.

Deres mankolister

SKANDINAVIA,
TYSKLAND
og det øvrige Europa

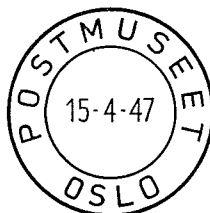
vil også bli omhyggelig
bearbeidet.

JR

JØRGEN RASMUSSEN

Skindergade 19, København K.

Betaling i norske ubrukte frimerker i komplette serier - eller etter nærmere avtale.

Besøk

Postmuseet

Apningstider:

Søndag kl. 12—15
Tirsdag » 10—15
Torsdag » 10—15
Fredag » 10—15

PRISLISTE OVER NORSKE FRIMERKER

September 1952,

utgitt av Norsk Frimerkehandler Forening,
til salgs i alle frimerkeforretninger.
Pris 80 øre + porto 15 øre.

Har De anskaffet *forbundsnaalen*? Den koster bare 5 kroner. — Forbundsnaalen bestilles gjennom klubbene.

N.F.T. komplett fra 1/1942 — 12/1951, 10 år-ganger, til salgs for et dødsbo. Kr. 80.00. Henvendelse F. C. Svendsen, Bergen.